

mene, at når man skriver i en vedtagelse, at man skal respektere de danske forbehold, så er det galt. Hvis vi skrev det modsatte, så ville det jo også være galt.

Der står heri, vil jeg sige til hr. Kristian Thulesen Dahl, i nederste linje, at der skal være fuld respekt for de danske forbehold. Hvordan kan det så blive til en diskussion om, at man ikke vil respektere dem? Det kan jeg simpelt hen ikke forstå. Men det kan godt være, at det er mig, der er noget galt med.

Til hr. Jann Sjursen om fordele og ulemper: Problemstillingen er, at de ulemper, der ligger, i retning af, at man ikke har indflydelse på den monetære politik, har vi alene i kraft af, at vi har bundet os til en fastkurs med de valutaer, først D-marken og nu euroen, og derfor er problemet i diskussionen, at stort set alle de ulemper, man kan påtale, dem har vi, uanset hvad vi gør. Det afgørende er, om vi også vil udnytte de positive virkninger, der i øvrigt er.

Så til hr. Keld Albrechtsen blot det, at jeg synes, det er meget, meget spændende at høre hr. Keld Albrechtsen udlægge, hvad det var, der blev vedtaget på den socialdemokratiske kongres. Jeg ved ikke, om hr. Keld Albrechtsen var til stede, men jeg var til stede, og hr. Keld Albrechtsens udlægning svarer ikke til min udlægning, og jeg tror heller ikke engang, den svarer til udlægningen hos dem, som er skeptiske og modstandere.

Der vil være fuld respekt for disse synspunkter. De vil blive inddraget fuldt og helt. Og når der i udtalelsen her står, at euroen vil være af afgørende betydning for Danmark, så er det vel korrekt, uanset om man er tilhænger eller modstander af euroen. Der står ikke noget om, at den vil være positiv eller negativ. Der står, at den vil have en afgørende betydning. Ellers må hr. Keld Albrechtsen i hvert fald komme herop og forklare mig, at euroen overhovedet ikke har nogen betydning.

Derfor burde SF faktisk kunne stemme for dette forslag til vedtagelse. Men de er ikke helt sikre på, om det skal forstås sådan; men det har jeg sagt, at det skal; der står ikke noget om det.

Og endelig om vi lægger op til flere folkeafstemninger: Ja, der lægges op til flere folkeafstemninger, hvis det er sådan, at man vil ændre de danske forbehold, når det drejer sig om militær, og når det drejer sig om det rettlige. Ellers ville vi jo fikle med forbeholdene.

Men der siges ikke noget om hvornår. Vi kan jo ikke komme af med de forbehold, hvis man

vil af med dem, hvis ikke der afholdes en folkeafstemning. Det tror jeg hr. Keld Albrechtsen godt ved; ellers er jeg sikker på, at så ville vi få det at vide, hvis der ikke blev holdt en. Så hr. Keld Albrechtsen kan være helt tryk; der vil komme alle de folkeafstemninger, som er nødvendige, hvis det er sådan, at man mener, at det skal til.

Så endelig til hr. Frank Dahlgaard: Jeg skal gerne bekræfte alle hr. Frank Dahlgaards tal; de har bare ikke en snus med det, vi diskuterer her, at gøre, for det afgørende er jo ikke, hvordan situationen er, det afgørende er, hvordan og hvorledes vores situation vil være i fremtiden, hvordan og hvorledes vi selv vil have indflydelse på den situation, som sikrer, at det fortsat er sådan. Og der kan vi have en forskellig vurdering.

Men det nytter ikke noget, også apropos statsministerens svar på de spørgsmål, der var før denne forespørgsel, at man kører den dér diskussion videre. Det afgørende er, hvordan vi politisk sikrer os indflydelse på de ting.

Og endelig, når det er sådan, at udviklingen er anderledes i Danmark end i Tyskland og de øvrige eurolande, så kunne det jo være, at det var, fordi der var en række forhold, der var anderledes.

Charlotte Antonsen (V):

En ikke ubetydelig mand sagde for nylig om eksistensen af de danske undtagelser: Det tjener ikke Danmarks interesser.

Det var klogt sagt, det var åbent, det var ærligt, ja, det var nærmest hudløst ærligt.

Citatet stammer nemlig fra selveste udenrigsministeren på Det Radikale Venstres landsmøde i Nyborg den 18.-19. september i år; dér faldt ordene om undtagelserne.

Og når landets udenrigsminister siger sådan om en central del af dansk europapolitik, kan det kun være, fordi det er regeringens agt at ændre politikken. For man kan jo ikke i længere tid have en situation – det vil i hvert fald være meningsløst for mig at se – hvor man har en europapolitik, hvorom den hovedansvarlige udenrigsminister siger, at den ikke er i dansk interesse.

Så på Venstres vegne skal jeg i dag udtrykke taknemlighed over for den erkendelse. Tak, fordi der nu omsider fra regeringens side lægges op til de folkeafstemninger, der skal bane vejen for en helhjertet dansk europapolitik. Tak, fordi undtagelserne snart skal til folkeafstemning.